

Séfové hasičů v tichosti rozdávají statisícové dary

Krajští ředitelé dali svým náměstkům až 200 tisíc korun k platu • Nezdaněné odměny šly z peněz na provoz

MARKÉTA CHALOUPSKÁ

PRAHA Denně zasahují u požárů, na výplatě to ale nepocítí. Radovým hasičům se loni dokonce o několik tisícovek snížil plat. Jinak je to u jejich nadřízených.

Jak zjistily LN, séfové hasičů si v minulých letech v tichosti rozdávali statisíce k platu navíc.

Někteří krajští ředitelé dokonce porušili interní pokyn ministerstva vnitřní a svým náměstkům dali v roce 2011 více, než je stanovený limit 150 000 korun.

Například ředitel Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje Jiří Pelikán kvůli tomu dostal od generálního ředitele HZS výtku.

Minimálně dva z jeho náměstků dostali totiž roční odměnu okolo 200 tisíc, stejně tak jeho ředitelka kanceláře Zdenka Machová. „Špatně jsem pochopil pokyny, které jsme dostali“, sdělil LN Pelikán.

Vyplacené bonusy se však on i další krajští séfové navíc snažili zatajit. Ačkoliv LN požádaly o informace na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu z května 2011, podle kterého mají úřady povinnost poskytnout informace o platech a odměnách, poslali ředitelé pouze část – jen vyšší řádných odměn.

Třeba v přehledu poskytnutém Jiřím Pelikánem se můžeme dočíst, že dva z jeho náměstků dostali „jen“ po dvaceti tisících, jeden pak

V utajení

odměny až
200 000 Kč

Krajští séfové hasičů zatajili, že udělují svým náměstkům peněžité dary z rozpočtu na provoz

počtu na provoz hasičského sboru. Všichni ředitelé do jednoho pak žádost o doplnění odmítli. Paradoxní na celé věci je, že se krajští ředitelé zachovali jinak než jejich přímý nadřízený, generální ředitel HZS Drahošlav Ryba. Ten poskytl kompletní odměny.

Ani řádné odměny krajských náměstků však nejsou v době škrtů nízké. Nejvíce dostali vloni náměstci v Moravskoslezském kraji, každý přes sto tisíc korun; jeden 118 600, druhý 158 100 a třetí 109 300.

S peněžítými dary se pak jednoduše z nich celková odměna vyšplhala až ke dvěma stům tisícům korun. Pozadu nezůstal ani Liberecký kraj, tamní ředitel dal svým třem

podřízeným řádné odměny okolo devadesáti tisíc.

Rok 2010 byl ještě štedřejší. V Moravskoslezském kraji dostal jeden z náměstků k zhruba 65 tisícovému měsíčnímu platu dokonce 235 tisíc korun, další pak 178 tisíc korun. V Karlových Varech jednomu z náměstků přistála na účtu suma 117 tisíc korun, jeden z plzeňských náměstků dostal skoro 128 tisíc.

Kolik však inkasovali i s peněžítými dary, si lze jen domýšlet. I tak však bonusy pobouraly odborové předáky. „Když se hasičům do výjezdu škrtaly peníze, je nemorální si takové peníze rozdělovat,“ mní hasičský odborář Zdeněk Juřík.

Další informace na straně 4

Sloupek LN

Vyhořelá elita

MARTIN ZVĚŘINA

Velký šéf, velká odměna, řekne si jeden. U hasičů je to nejmak. Jak nadřízený vysvětlí systém odměňování třeba těm, kteří u Bzence na konci května mnoho dnů hasili lesní požár, je především interní záležitostí. Pro daňového poplatníka i vládu je podstatné, že mnohaset tisícové „dary“ putovaly k úberským z peněz určených na provoz, a nikoli na odměny.

Ze každého hasiče, který půjde žádat o navýšení prostředků pro svůj rozpočet, napříště každý představitel státu i samosprávy patrně vyhodí, je mimo diskusi. Stejně tak bude pro smích každý, kdo bude tvrdit, že už k požárům není za co vyjždět. Jak je možné, že tolik „zbylo“ na rozdávaní?

Je asi jedno, zda se šetřilo proto, aby zbylo na odměny pro vybrané, anebo aby „se ušetřilo“ mimochoodem a dary se dávaly s myšlenkou: no, mám to vyhodit (rozuměj vrátit státu), nebo dát kámošům?

Obě možnosti jsou tristní a nefikají nám o hasičské smetánce nic

